

УМЕТНОСТА И ФАНТА

"Мојот талент за сликање го знаат многумина од опкружувањето - додава госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска - и тоа одамна, бидејќи многу слики подарив, но за мое вистинско откривање го сметам поттикот да се усовршам во приватното училиште на мојата колешка Пламенка. Ова ми помогна да осознаам за себе дека сум навлегла во сликањето многу повеќе отколку што бев свесна".

Пишува:
Милева ЛАЗОВА

уметноста и тоа уште многу пред да стане правник.

ПОДДРШКА

Госпоѓа Виолета Јакимовска - Ѓорѓиевска по професија е правник, вработена во ЈП Македонска пошта, на почетокот во Правната служба на дирекцијата како соработник за правни и општи работи, а сега на работно место водител на Одделението за архивско работење. Меѓутоа, како амбициозна и упорна жена, во меѓувреме таа посетува курс за компјутери, се запишува на курс по италијански и албански јазик, а воедно добро го познава и англискиот јазик.

Но, таа тука не застанува. Госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска го запознава и светот на

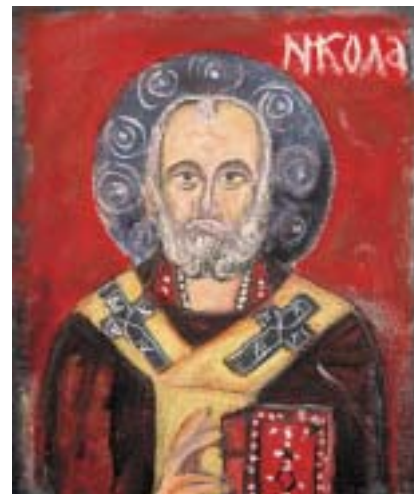
"Наклонетост кон уметноста - вели госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска - пројавувам уште од најмлади години, иако моите обиди секогаш биле несериозни. Имам зачувано примероци од тоа време и тоа цртежи на секаков вид хартија, картон, фурнир и друго. Но, кога дојде време да се одлучам која ќе биде мојата животна професија, сепак го избрав правото и тоа најмногу од практични причини. Поконкретно, тоа беше полесен начин да се најде вработување и да се обезбеди егзистенција. Тоа го имав предвид, осо-

бено поради сознанието дека од доменот на уметноста не сум имала поддршка од сликари, уметници кои би ми овозможиле полесно да се пробијам во светот на уметноста, бидејќи без добра зданина тешко е самостоен уметник да опстане и да живее од неа. Сепак, се најдов себеси и во областа на правото, особено тоа влијаеше да се занимавам со адвокатура, која ја реализирав, но не се задржав кај неа".

И покрај задоволството од професијата, во слободните моменти, поттикнува од потребата да излезе од крутите рамки на правото, кои не дозволуваат до израз да дојдат фантазијата и креативноста кај личноста, госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска наоѓа прибежиште во слободното

изразување, поточно сликањето. За неа особено значајна е 2003 година, кога работи во Правната служба во ЈП Македонска пошта.

ЗИЈАТА ВО ПРАВOTO

При еден неформален разговор со колегите Пламенка Бојчева, правник и Звонко Ивановски, архитект, кои знаејќи за нејзината наклонетост кон уметноста, ѝ предложили да го посетува приватното училиште за уметност и да го усоврши своето знаење.

"Пламенка ми ја даде адресата на Арт Студио 'Линеа' кое го води академскиот уметник Ирена Гапковска. Во јуни 2003 година се запишав на ова училиште. Таму ја запознав техниката сликање на платно со маслени бои и сув пастел (претходно сликав со мрсен пастел). Направив неколку слики. По два месеца интензивно посетување на училиштето, решив да го напуштам и почнав самостојно да сликам. Набавив штафелај, потребен прибор за сликање, така што денес правам сликарски обиди, меѓу кои и сликањето икони на платно, како што се, иконата на Св. Петка, која ѝ ја подарив на истоимената црква во Скопје, потоа Благовештание, иконата Св. Никола - две слики, Богородица", објаснува госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска.

ИНТЕРЕС

Госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска се занимава со уметност, како што спомнува, уште од најмлади години, но сепак посериозните обиди датираат од времето кога почнала да го посетува приватното училиште за уметност. Оттогаш до денес има изработено повеќе успешни слики. Самостојна изложба сè уште не реализирала, но учествувала на традиционалната групна изложба "Жената симбол и инспирација", одржана во април 2004 година во Домот на градежници во Скопје. За да учествува на оваа изложба ја поттикнала колешката Нина Таневска, со која работи и денес, а инаку сопруга на академскиот сликар Ацо Таневски. На изложбата, госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска прв пат јавно изложила седум слики во техника сув пастел и масло на платно. Најчесто таа ги подарува своите слики.

"Мојот талент за сликање го знаат многумина од опкружувањето - додава госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска - и тоа одамна, бидејќи многу слики подарив, но за мое вис-

тинско откривање го сметам поттикот да се усовршам во приватното училиште на мојата колешка Пламенка. Ова ми помогна да осознаам за себе дека сум навлегла во сликањето многу повеќе отколку што всушност бев свесна. Тоа ми помогна да откријам дека голем дел од мене му припаѓа на светот на уметноста".

Според госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска, уметноста е присутна во секој, кај некои повеќе, кај некои помалку, само треба да се открие начинот на нејзино изразување. Таа вели дека секој различно ја разбира и ја доживува уметноста, и тоа е добро затоа што има разновидни пристапи и творештва, кои понекогаш се нови и интересни, необични.

"Уметничкото творење треба секојдневно да се поттикнува. Мораме да направиме од нас да се извлече максимумот, а со тоа ќе им дадеме задоволство на луѓето и тие ќе можат визуелно да уживаат во нашите дела. Претходно најмногу ја практикував техниката мрсен пастел, туш темпера. Во последно време себеси се наоѓам во масло на платно, како и во

сув пастел. Ќе се обидам да сликам и на дрво со темпера, но ќе видам...", истакна госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска.

Кога станува збор за инспирацијата, госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска вели дека за неа мотив е сè она што ја опкружува, добрите или лошите секојдневни случувања. Често пати муза за творењето е и нејзината ќерка Маја, која постојано ја инспирира со своите детски игри и преодот во тинејџерскиот период.

"На моето творештво особено влијаат и ми даваат поттик - додава госпоѓа Јакимовска - Ѓорѓиевска - средбите и комуникацијата со нови лица или откривањето нови светови. Исто така, патувањата често пати позитивно влијаат на мојата инспирација. Меѓутоа, денешните случувања во земјава и надвор од неа воопшто не влијаат на мојата инспирација и уметноста и ведрината на духот воопшто не ги поврзувам со надворешните случувања, најверојатно затоа што можеби во моментов лично многу не сум засегната од нив".

